



Բայց ո՛չ, չենք կրնար հիմակ  
 նեկ ինչ որ 1866 էն ի վեր չե  
 րբա՞ն, չենք կրնար լուծեամբը  
 դուռնի Պալատենեան։ Կաթողիկո  
 ընտրելէ առաջ, առկի մեծ պար  
 մունինք զոր պէտք է փութա  
 կատարել։ Ծանուցուեցաւ թէ  
 Պատրիարք Հայոց Յաննանդով  
 արքայապետին գտնուեցաւ  
 լով Ռուսոյ դեսպանին, 1866  
 ընտրական եղանակը պաշտպան  
 է Պալատենեայի հրամայած եղ  
 նակին դէմ։ Այսպիսի շատ ար  
 է, լայց առդով չի վննար զորո՞ն  
 Տարակոյս չկայ թէ պէտք է իմ  
 ցընել դեսպանին ալ իւր կտաւ  
 լութեան ալ թէ Թուրքոյ Հայ  
 դէմոնսթիլիւնը Պալատենեայի  
 ալն ընտրական մասին դէմ չ  
 Այսպիսի յայտարարութիւն մ'ըն  
 լու պատշաճագործն ձեւն է վեր  
 իշխուած կանոնադրին հաղորդու  
 ինչպէս կանխեալ որոշուած է։

ր զ քաղաքական յոգևած ա  
 յօղուած, մեք մեզմէ ցոյց տա  
 ր ի միաձնի կաթողիկոսը, որ  
 Եկեղեցւոյն օրինաց և աւանդու  
 թեանց համաձայն, ի նշգլիսի եզ  
 նոնաբերով մը կրնայ գործել,  
 մեք՝ Թուրքիոյ չախթա, որդի  
 կանոնադրոյ ներքե կը փախաբի  
 որ Նա գործէ։ Լա, բանաւոր  
 բողոքում, բայց ընէ՞ր այժմ  
 կաթանինք գէթ այդչափ համոե  
 որոշում մ'է՞ գործ դնելու։ Ո՞վ  
 մեր ձեռքերն ու լեզուն կապողն  
 լինէ կը կարծէինք թէ, երբ զու  
 եկեղեցւոնք և կրօնական կուսու  
 նի մը վրայ ենք, երբ աշխարհայ  
 պահանջումներ չունինք, և հոգ  
 տանինք հաստատել միայն, օրին  
 կը համար, թէ մեր Եկեղեցին Պա  
 րիզեանն Եկեղեցի չէ, այլ Ուս  
 քեղական է, ըստ որում Ս, Թադ  
 ոս և Բարթողիմէոս Առաքելոյ  
 ձեռքը հիմնուած է, թէ ի միաձն  
 Սրբազան Սրբապետ կրօնական ենք

Թէ է նա ինքն իբր միջակէտ  
ն ահաբին անշունտութեան տողից  
դ անխառն է օտէօն, կամ իբր  
ոյն ահաբաման յախտեանխառն  
եան ծոցոյն մէջ յարժուն, այն  
անաւոր արարածն կ'ըլենմ, առ ու  
նչ դիբրով իւր օտանախախի ան-  
բոխէօնովն դոգցեան ճախր առեալ  
կ'իջեալովն մօտքն, կը ճգնի անշ-  
ալն հետազօտել, ապադայն դու-  
րակէ, ներկայն իմապախարել յոր  
մակէ, դուզին ինչէ որ գտնեն յոր  
րիճեմէն նա, որ անդէն է անդ-  
նա

Խորմուս պատերազմին ժամանա-  
քաղաքս Եւրոպական զորաց բան-  
կեղծ որդուած է լինելով, յայնժա-  
ղինուորական զերեքմանատունն  
ալ պատարաստուած էին, ոյց մի  
ամիսոյ մէջ չըլլապատ որմերովն  
վայելալէր դատարանքն վերա-  
նորդուելով, Պոլսոյ Գաղղիական  
Զեապանատան կողմէն զրկուա-  
նալանիացի պահապանի մը պաշտ-  
պանութեան յանձնուեցաւ : Նաե-  
տեւորոյ Գաղղ. հիպատոսարանի  
կենայ ահադին մահաքան մը կ'  
պատրաստեալ յոյր վերայ ի սեր Հա-  
րենեաց զոհեցող համար՝ դամբա-  
նական յիշատակարան մի խորա-  
քանդակի պիտի արձանագործու-  
նէրքեւել ամսիտիկալ պիտի մնա-  
հանուած ոսկորախոր եւրոպական զո-  
րացն և զօրապետաց, որք յիշե-  
պատերազմին տեւորութեան միջո-  
ցին յարգանեան ննդողցին սահմա-  
նաց լրալ թաթարած են :

Տեղւոյս Տաճկաց աղլիանց նոր վարժարանին բացման հանդիսը կա տարեցաւ ի ներկայութեան Սեմմէ կառավարչին և խուման բազմութեան ։ Բիշ օրեր յետոյ Ալքիան նուպոյտոյ Բարձր, կուսակալն հանգուցեալ Դատարի վաչան տեղա հաս. ներով խրաւանացութեան զուսանցիլ և թէ՛ զուսանողս՝ անձամբ այցիլե. լով ամեն ազգաց վարժարաններն ։

Գլտաւ ի Ե որ մերայինը յայնժամ աննախաճննելի վիճակ մ'ուներին . . . Երկու քահանայք խորհամտաբար կը խնամէին զուսանողս ։ Աստ մանրամասնութեանց օտնելի զգուշաբարով՝ այն օրեր Մայլարայի զասանտունին՝ Նոյատուրեանին, որ 11 ամսէ ի վեր հանն

( 105 )

1908 JUL 10

ԲՆՏԱՆԵԶՈՒՐԿ

И Д У Н Ё Р Ы Р О Р Ь

11.

## ԺԵՐՈՄ ՊԱՐՊԸՐԷՆ

Յոյսս խելքիս տերխլով՝ կարողորկ մտաք չէր բացը Մաթիկայի բաժաների հաշարաւոր էին և բաց թեանք իշխող չունէին հասիկալու համար թե թ վտանգ կար մեր առջես։

— Ի՞նչ է՛կուգես, հարցուցի Մաթիկայի, փռ մտնէ՛ր կ'ուզուի։

— Կը կարծեմ որ էթեմ Մուֆէթար վերոյցը չե՛կարողորկին հանդիպելու զԺաղդուլէնէն զմնամ։

— Պարպըրէնն ո՞վ է :

— Շափանոնցի որմնադիր մը :

Եւ Պարպըրէնի նկարագիրն ըրի, ինչ  
սած էի ժամանակաւ. փարիզէն Շափանոն  
ժամանակաւ, իրիստ և բիրտ դէմք, գլու  
կրպ ծուած է :

— Ո՛ր կրնամ գտնել զայն ,  
— Հաղցն չտուաւ մեզ :

Դէմքիս այլայլումն անշուշտ սրբա-  
տալայտեց իմ արտաբերութիւնն ,  
մօտ նստած կերակուր ուսող մար-  
ինն :

— Կարելի է, բայց դա  
— Թերեւս ոչ այնչափ  
որչափ մեզ :  
Ծերուկը ծիծաղիլ ուզ  
լծեանս վրայ, սոսկալի կե

Եւալ ժամանակը կ'անցնէր,  
ւտ կ'անցնէր անոր համար  
լով այս զուարճաբանու-  
լիւ հազալ սկսաւ:  
(Շարունակելով)



